

Jeg vil godt spørge: Er det udtryk for en ny politik fra regeringens side, at man altså nu accepterer, at landene godt må føre krige, godt må undertrykke menneskerettighederne, godt må undertrykke deres egne befolkninger og samtidig skal have dansk ulandsbistand, eller er det en gammel politik, som regeringen hele tiden har ført?

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Tak for spørgsmålet, vil jeg sige til hr. Skaarup.

Der er ikke tale om en ny politik på området. Det, jeg har sagt, er sådan set det, der har været gældende hele tiden, nemlig at vi giver ulandsbistand til lande, som har problemer, for ellers var vi der ikke.

Det er jo ikke, fordi de her lande fungerer perfekt eller har perfekte demokratiske forhold eller ikke har problemer med menneskerettigheder. Det er jo sådan set derfor, vi har bistand, som netop går på at støtte bestræbelserne på at oprette demokrati og skabe bedre forhold for menneskerettigheder og demokrati i disse lande.

Derfor er der ikke tale om nogen ændring i politikken, og der er sådan set heller ikke tale om, at vi skal støtte lande, som undertrykker befolkningen eller noget i den retning. Vi skal sådan set støtte dem i *ikke* at gøre det. Det er dét, der er hele tanken med vores ulandsbistand.

Peter Skaarup (DF):

Men det kan jo ikke være regeringen ubekendt, at de forsøg, der f.eks. har været gjort i forhold til Zimbabwe, hvor man gennem en længere årække har ydet dansk ulandsbistand, er gået til grunde. Det er altså ikke lykkedes at få Zimbabwe op på det niveau, som ministeren gerne vil have; man skal altså arbejde for at bevare menneskerettighederne på et ordentligt niveau, man skal modarbejde krige og sådan noget.

Zimbabwe har ført en krig i Congo, har brugt mange millioner kroner på den krig, og i dag er økonomien virkelig på fallittens rand, og det er en af årsagerne til, at det går så skidt, som det gør i Zimbabwe.

Dér er mit spørgsmål så til ministeren for udviklingsbistand: Vil det ikke være rimeligt, at man fra nu af anlagde en ny stil fra regeringens side, også med en ny minister, og sagde, at vi vil ikke give penge og ulandsbistand til lande, der fører krig? Vi vil ikke give penge og ulandsbistand til lande, der producerer atomvåben, som

Indien gør, hvor Danmark lige har meddelt, at man godt vil være med til at give ulandsbistand igen.

Vil dét ikke være rimeligt, og vil det ikke være i tråd med det, som egentlig også er ønsket ude blandt de borgere, som betaler gildet, nemlig skatteyderne? Burde regeringen ikke finde en ny politik frem, som kan honorere de meget berettigede krav, som skatteyderne har til deres afleverede skattekroner?

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Jeg vil gerne give hr. Peter Skaarup ret i, at de danske skatteydere har krav på, at deres penge bliver brugt rigtigt, og derfor er det også vigtigt, at vi diskuterer, hvor vi bruger pengene, og om vi bruger dem rigtigt.

Det er jo også det, der er sket i tilfældet med Zimbabwe, hvor den tidligere minister på området besøgte Zimbabwe og efter at være kommet hjem også har trukket en hel del af den bistand tilbage, Danmark giver til Zimbabwe.

Det, der er tilbage i Zimbabwe, er støtte til bekæmpelse af aids, hvilket jeg synes er meget fornuftigt. Derfor vil jeg gerne fastholde den politik, som den tidligere minister har lagt på området.

Så er der det her med at give bistand til lande, der fører krig. Vores bistand går jo ikke til lande. Vores bistand går til at hjælpe de mennesker, der bor i de lande. Derfor er det jo ikke Mugabe, der stikker pengene, som vi giver til Zimbabwe, ned i lommen. De eneste penge, der er tilbage i landet, går faktisk til bekæmpelse af aids, hvilket er meget fornuftigt.

Peter Skaarup (DF):

Det er jo ikke helt rigtigt, at den tilbageværende bistand kun går til bekæmpelse af aids. Der er også nogle andre projekter, som kører videre.

Derfor er mit spørgsmål endnu en gang: Er der ikke et problem i, at vi fortsat giver penge til lande, som fører krig? Nu er Mugabe og Zimbabwe jo bare ét eksempel, hvor man har tilladt krigsveteraner at terrorisere mange af de her farmere, der er dernede, hvor der også er danske statsborgere, der har etableret sig. Men sådan er der jo mange steder rundt omkring i verden, hvor Danmark giver bistand til sådanne nationer.

Der synes jeg, at det citat, som vi har fået forelagt her i Jyllands-Posten, og som jeg har læst